

1487**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 28 maja 2004 r.

w sprawie należności żołnierzy zawodowych za przeniesienia i podróże służbowe

Na podstawie art. 86 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz tryb przyznawania należności za przeniesienia i podróże służbowe żołnierzom zawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) krajowa podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz pełni służbę wojskową, w terminie i miejscu na terenie kraju określonym w poleceniu wyjazdu służbowego;
- 3) zagraniczna podróż służbowa — wykonywanie przez żołnierza zadań służbowych poza granicami państwa w terminie i miejscu określonym w rozkazie wyjazdu, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy;
- 4) przeniesienie służbowe — wyznaczenie żołnierza na stanowisko służbowe poza miejscowością stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, w której żołnierz zajmował ostatnio stanowisko służbowe;
- 5) miejscowość pobliska — miejscowość, której granice administracyjne znajdują się w linii prostej, w odległości nie większej niż trzydzieści kilometrów od granic administracyjnych miejscowości, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe.

§ 3. 1. Z tytułu przeniesienia służbowego żołnierzowi przysługują:

- 1) diety dla żołnierza i członków jego rodziny — za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 4) zasiłek osiedleniowy;
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Członkami rodziny żołnierza, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są małżonek oraz pozostające na utrzymaniu żołnierza dzieci własne, dzieci jego małżonka, dzieci przysposobione i przyjęte na wychowanie, w tym w ramach rodzin zastępczych, albo inne dzieci, których opiekunem prawnym został ustanowiony żołnierz lub jego małżonek:

- 1) do ukończenia 18 lat życia lub do ukończenia 25 lat życia, jeżeli kształcą się w szkole lub studiują;
- 2) które stały się całkowicie niezdolne do pracy lub niezdolne do samodzielnej egzystencji przed osiągnięciem wieku określonego w pkt 1.

§ 4. 1. Wysokość należności, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i 2, ustala się według stawek i cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby. Przepisy § 14 ust. 1 i 2 i § 16 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Ryczałt, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, ustala się z uwzględnieniem ceny biletu za przejazd pociągiem pospiesznym w klasie drugiej. W przypadku gdy na danej trasie brak jest połączeń kolejowych, cenę biletu ustala się na podstawie tabeli przewoźnika i najkrótszej odległości drogowej pomiędzy dotychczasowym i nowym miejscem zamieszkania osób, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1.

§ 5. 1. Żołnierzowi przeniesionemu służbowo do pełnienia służby w innej miejscowości przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50 % najniższego uposażenia zasadniczego żołnierza zawodowego, zwanego dalej „najniższym uposażeniem”.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, oblicza się, przyjmując stawkę najniższego uposażenia obowiązującą w dniu objęcia przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby.

§ 6. 1. Żołnierzowi, który w związku z przeniesieniem służbowym przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 250 % najniższego uposażenia — jeżeli żołnierz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 50 % najniższego uposażenia — jeżeli żołnierz jest samotny lub przesiedlił się bez członków rodziny.

2. Dla celów ustalania zasiłku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się stan rodzinny żołnierza oraz stawkę najniższego uposażenia z dnia przesiedlenia się żołnierza.

§ 7. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 8. 1. W razie zbiegu uprawnień obojga małżonków będących żołnierzami do należności, o których mowa w § 3 ust. 1, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu.

2. Organ finansowy jednostki wojskowej wypłacający należności, o których mowa w ust. 1, jednemu z małżonków zawiadamia o dokonanej wypłacie jednostkę wojskową, w której pełni służbę drugi małżonek.

§ 9. Należności, o których mowa w § 5 i 6, nie przysługują w razie przeniesienia służbowego żołnierza do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub jego małżonek nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, w której są oni zameldowani na pobyt stały.

§ 10. 1. Należności, o których mowa w § 4—7, wypłaca się po objęciu przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby, na jego pisemny wniosek.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 6 i 7, żołnierz jest obowiązany dołączyć rachunek za przewóz urządzenia domowego, o którym mowa w § 7 ust. 1, oraz dokument potwierdzający fakt jego zameldowania na pobyt stały w nowym miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, a w razie przesiedlenia się z członkami rodziny — również dokument potwierdzający zameldowanie się na pobyt stały członków rodziny, o których mowa w § 3 ust. 2.

3. Należności, o których mowa w § 4—7, wypłaca się żołnierzowi w terminie 14 dni od dnia wydania w tej sprawie decyzji przez dowódcę, o którym mowa w art. 104 ustawy.

§ 11. Przepisy § 3—10 stosuje się odpowiednio do żołnierza, który przesiedlił się do innej miejscowości w związku ze zmianą stałego miejsca stacjonowania jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

§ 12. 1. Polecenie odbycia krajowej podróży służbowej wydaje:

- 1) dowódca jednostki wojskowej lub upoważniony przez niego dowódca wydzielonego pododdziału — w stosunku do żołnierza pełniącego służbę w podległej mu jednostce wojskowej lub wydzielonym pododdziale, z wyjątkiem tego dowódcy;
- 2) bezpośredni przełożony dowódcy, o którym mowa w pkt 1 — w stosunku do dowódcy.

2. W przypadku żołnierza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby dowódca, o którym mowa w ust. 1, może uznać, dla celów rozliczenia

kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania za stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) żołnierz wykonuje stale lub głównie czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

3. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas pomiędzy wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i powrotem do tego miejsca.

§ 13. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdu na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów lub ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdu środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku z podróżą służbową.

2. Należności, o których mowa w ust. 1, nie przysługują żołnierzowi odbywającemu podróż służbową w składzie załogi jednostki pływającej albo przebywającemu na tej jednostce — za czas wykonywania przez niego zadań służbowych w morzu i w portach.

3. Żołnierzowi, którego zwykłe obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a.

§ 14. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeksu pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.¹⁾).

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001 i Nr 120, poz. 1252.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
 - b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

- 1) w szczególności za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub na leczeniu w zakładzie opieki zdrowotnej;
- 2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów żołnierz z tytułu odbywania podróży służbowej otrzymał bezpłatne wyżywienie w naturze lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

4. Przepisów ust. 2 i ust. 3 pkt 2 nie stosuje się do żołnierza odbywającego podróż służbową:

- 1) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych;
- 2) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 4, przysługuje za czas podróży służbowej odbywanej w celu określonym:

- 1) w pkt 1 — 125 %,
- 2) w pkt 2 — 100 %

— diety za każdą pełną dobę wykonywania zadań poza stałym miejscem pełnienia służby lub miejscem zamieszkania.

§ 15. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej, a także jego rodzaj i klasę, określa w poleceniu wyjazdu służbowego dowódca, o którym mowa w § 12 ust. 1, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz termin i pilność załatwienia sprawy.

2. Żołnierz, który w czasie podróży służbowej na obszarze kraju towarzyszy przedstawicielom państw obcych przebywającym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej na zaproszenie organów państwowych lub wojskowych, odbywa przejazd tym samym środkiem transportu oraz tym samym jego rodzajem i w tej samej klasie, którym podróżują ci przedstawiciele.

3. Na wniosek żołnierza dowódca jednostki wojskowej może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 16. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Żołnierzowi odbywającemu, za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem, o którym mowa w § 15 ust. 3, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, określoną na podstawie przepisów, o których mowa w § 14 ust. 1.

3. Wysokość stawki za jeden kilometr przebiegu ustala dowódca jednostki wojskowej w poleceniu wyjazdu służbowego.

§ 17. 1. Żołnierzowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdów do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od wykonywania czynności służbowych tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży. Warunek ten nie dotyczy żołnierza odbywającego krajową podróż służbową trwającą dłużej niż 10 dni.

2. W przypadku zbiegu uprawnień do przejazdu, o którym mowa w ust. 1, i realizowanego na podstawie odrębnych przepisów przejazdu na koszt wojska, żołnierzowi przysługuje tylko jeden przejazd.

§ 18. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20 % diety.

2. Ryczałt nie przysługuje, jeżeli żołnierz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub pojazdem, o którym mowa w § 15 ust. 3, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 19. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie większej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność diety.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku za pobyt w kwaterze prywatnej lub w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy czas podróży służbowej obejmował co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje żołnierzowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby lub miejscowości zamieszkania albo zameldowania na pobyt stały;
- 3) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, o której mowa w ust. 3, z wyjątkiem przypadków, gdy zadania te wymagają korzystania z usług zakładów hotelarskich;
- 4) w przypadkach, gdy żołnierz odbywa podróż służbową:
 - a) w celu uczestniczenia w ćwiczeniach i szkoleniach poligonowych,
 - b) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału.

§ 20. 1. Na wniosek żołnierza dowódca, który wydał polecenie odbycia krajowej podróży służbowej, przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży. W takim przypadku żołnierz jest obowiązany rozliczyć zaliczkę w terminie 7 dni od dnia zakończenia podróży.

2. Wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje się na podstawie polecenia wyjazdu służbowego oraz załączonych przez żołnierza dokumentów (rachunki, bilety), potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, a także oświadczenia o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość.

3. Koszty przejazdu środkami publicznego transportu autobusowego lub kolejowego, z wyjątkiem przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia, nie wymagają udokumentowania biletami.

4. Diety, o których mowa w § 14 ust. 5, wypłaca się do 10 dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni, na podstawie zatwierdzonego przez dowódcę wykazu liczby dni, w których wykonywane były zadania uprawniające do tej należności.

5. Należności z tytułu krajowej podróży służbowej wypłaca się w terminie 14 dni od dnia przedłożenia przez żołnierza dokumentów, o których mowa w ust. 2.

§ 21. 1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej — od chwili wyjścia statku z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia statku w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługują należności, o których mowa w § 13—20.

3. W przypadku żołnierzy odbywających podróże służbowe na jednostkach pływających Marynarki Wojennej czas zagranicznej podróży służbowej liczy się od chwili wejścia jednostki do portu zagranicznego do chwili wyjścia z tego portu.

§ 22. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej żołnierzowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;
- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków określonych przez przełożonego, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej.

§ 23. 1. Dieta, o której mowa w § 22 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 15 % diety;
- 2) obiad — 30 % diety;
- 3) kolacja — 30 % diety.

4. Za każdy dzień (dobę) pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą żołnierzowi przysługuje 25 % kwoty diety.

§ 24. 1. Za nocleg żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożony, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał z noclegu w hotelu, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25 % limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługuje za czas przejazdu oraz gdy żołnierzowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 25. Wysokość diet, o których mowa w § 23, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 24, określają przepisy w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju, wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy.

§ 26. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 15 i 16.

§ 27. 1. Żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której żołnierz korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10 % diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 28. Sumę należności pieniężnych przysługujących żołnierzowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzy-

many od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 29. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłaconego w cenie biletu.

§ 30. 1. W razie choroby żołnierzowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystycznych, zakupu okularów.

3. Zwrot kosztów leczenia następuje ze środków finansowych pozostających w dyspozycji przełożonego, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 31. 1. Żołnierz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie obcej na niezbędne koszty podróży i pobytu poza granicami kraju. Za zgodą żołnierza zaliczka może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki, w walucie wymiennej albo w walucie polskiej, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu (rachunku) nie było możliwe, żołnierz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanych wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2, realizuje przełożony, który zarządził odbycie zagranicznej podróży służbowej.

§ 32. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.²⁾

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie należności żołnierzy za podróże i przeniesienia służbowe (Dz. U. Nr 32, poz. 372), które utraci moc na podstawie art. 188 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) w części dotyczącej żołnierzy zawodowych.